

24-07-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἦχος ^ΘΔι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὁνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἦχος Δ'

  α μ ν α ς σου Ι η σου κ ρ α ζ ει με
 γ α λ η τ η φ ω ν η σε ν υ μ φ ι ε μου πο θ ω
 και σε ζ η του σα α θ λ ω και συ σταυ ρ ου μ αι
 + και συν θ α π τ ο μ αι τ ω β α π τ ι σ μ ω ω σου
 και πα σχ ω δι α σε ω ς β α σ ι λ ε υ σ ω συν
 σοι και θ ν η σ κ ω υ πε ρ σου ι να και ζ η σω εν
 σοι α λ λ ω ς θ υ σ ι αν α μ ω μ ο ν προ σ δε ε
 χ ου την με τα πο θ ου τυ θ ει σαν σοι αυ
 της π ρ ε σ β ει αι ς ω ς ε λε η μ ω ν σω σ ο ν
 τ α ς ψ υ χ α ς η μ ω ω ν

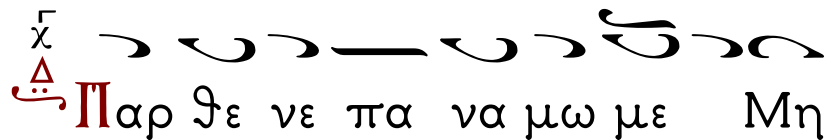
Δόξα... τὸ αὐτὸ

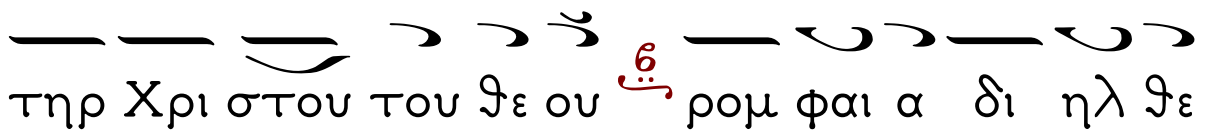
Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Ἦχος δ'.

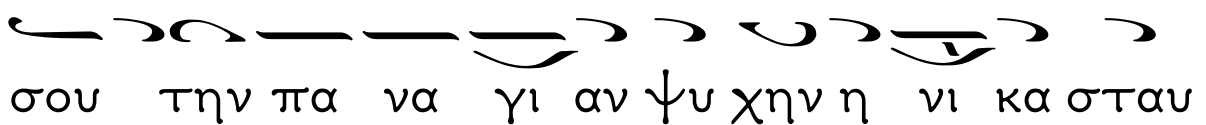
Καὶ νῦν...

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα
σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ
Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
δωρήσασθαι.

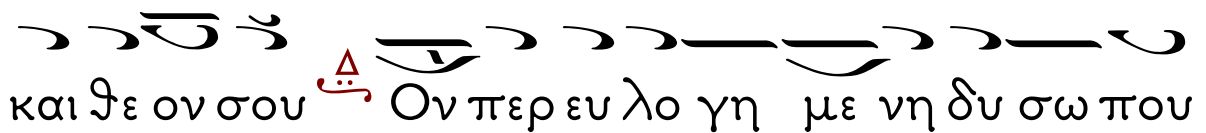
Ἦχος Δι

Καὶ νῦν... **Π**αρ θε νε πα να μω με Μη

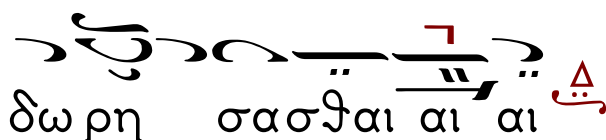
 τηρ Χρι στου του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε

 σου την πα να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ

 ρου με νον ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον

 και θε ον σου Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που

 σα μη παυ ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν

 δω ρη σα σθαι αι αι

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἰηχος πλ. α'. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Ἰχθὺς λαὶ Πα

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε, μόνον
γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς
ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτήρ, εἰς
ἡμῶν εὐφροσύνην· Δόξα σοι.

το προς Κρα νι ι ου Πα ρα δει σος γε

γο νεν μο νον γαρ ως ε πα γη το ζυ λον

του σταυ ρου ευ θυς ε βλα στη σε τον βο

τρυν της ζω ης σε Σω τηρ εις η μων ευ φρο

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν
τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ

βουλήσει προσηλωθείς, τῆς κατάρας ἐρρύσω
τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

^χ_q Το ξυλον του σταυρου σου Σωτηρημων
του κοσμου α νε δειειχθησω τη ριον ^χ_q εν
αυ τω γαρ βουλησει προσηλωθεις ^{γ'}_η της κα
ταρας ερρυσω τους γηγενεις ^χ_q η
παντων ζωη Κυρι ε δοξα σοι ^χ_q

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη,
θρηνηδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος· Οἶμοι Τέκνον
θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν
Σταυρῷ, ὁ τείνας θεϊκῶς τὸν οὐρανόν ὥσεϊ
δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων
τῷ σῷ προστάγματι.

^χ_q Τω Σταυρω του Κυρι ου παριστα με ε
νηθρηνωδουσα ε βοοα η Θεοτοκος ^χ_q

οι μοι Τε κνον μου θει ει ον φω ως μου γλυ
κυ τα τον ^χ₉ πως ε τα νυ θης εν σταυ ρω ο τει
νας θε ι κως τον ου ρανο ον ω σει δερ ριν ^χ₉ και εκ
θα λασ σης α να α γων πη γας υ δα των τω
σω προ στα γμα τι ^χ₉

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὥς οἶδε καὶ ὥς ηὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Στιχ. **Ο** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτήρ,

ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν σε, ὅτι
ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ
φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλόανθρωπε καὶ οἰκτίρμον,
ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ
σου, ἐκουσίως παγέντα ἄμνὸν ὡς ἄκακον,
θρῆνον ἐκίνει γοερὸν, καὶ κατετρώχετο. Οἶμοι!
βοῶσα τὸ ἐμόν, πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς;
καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις, μέσον κακούργων
Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης κτίσεως;

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδὰμ ἐτρώγησε,
πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὄφeos, σοῦ
δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρώγησε, καὶ διὰ
ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανοὺς,
καὶ κατηργήθη ὁ ὄφεις, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη,
καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων·
ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα, ὁ χορὸς
τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλο-
φόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀ-
παύγασμα· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πα-
νηγυρίζει καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος
συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ
Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Γαβριήλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε,
μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἡ

Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς
οὖν εἰς λύπην ἢ χαρά, νῦν μοι ἐγένετο Υἱέ; καὶ
πῶς ὥς ἅπαις φανοῦμαι, ἢ ἀπειράνδρως
τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὡδὴ α΄ .

Ἦχος πλ. α΄

Ὁ Εἰρμός

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν,
ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι καὶ Φαραὼ
πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ
ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παθοκτόνον Χριστέ, ἐθελουσίως αὐτός,
ὑπέστης πάθος, καὶ ἀπέκτεινας τὸν
ἀποκτείναντα, πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό
σου δοξάζομεν, τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνυψώθης Σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρός,
καὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν, καὶ Παραδείσου
πολῖται, Χριστὲ γεγόναμεν, τὸ κράτος
δοξάζοντες, τῆς Βασιλείας σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέον βρέφος ἡμῖν, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν,
ἀγνὴ Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθεῖσαν τὴν
φύσιν ἀνακαινίσαντα, ἀνθρώπων Πανάμωμε, τῷ
θείῳ πάθει αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰππον καὶ ἀναβάτην,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου, φωτὸς Πανάμωμε, μετανοίας τὰς πύλας τῇ ψυχῇ μου διάνοιξον, καὶ δίδου τὴν εἴσοδον, τῆς ἐκεῖσε Κόρη, ἀγαλλιάσεως καὶ τερπνότητος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔχων σε Θεοτόκε, προστάτιν ἅμαχον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ σκέπην ἀνυπέρβλητον, ῥυσθείην τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου Πάναγνε, τοῦ πάλαι ἐκζητοῦντος, καταπιεῖν με σφοδρῶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μή με ἀπογυμνώσης, τῆς θείας σκέπης σου, μὴ κενὸν ἀποδείξης, τῆς χάριτός σου Ἄχραντε, μηδὲ ἀποπέμψης, κατησχυμένον Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν ἔλεος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου, καὶ παναθλίας μου, Θεοτόκε καρδίας, πόνον τὸν ἀφόρητον, καὶ τοῦ σωτηρίου σου παράσχου μοι, Θεομῆτορ, θείαν αἴγλην καὶ σωτήριον.

Ὡδὴ α΄
Ἦχος πλ. δ΄
Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεής, ἡ Μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστῖνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρώαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ραγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Δόξα...

Ιδεῖν τοῦ νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὠραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὅθεν θείοις ἄθλοις Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωράϊσας.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, σαρκὶ ἐνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μητέρα ἀγνή, ὃν ἐπιποθήσασα Χριστῖνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὡδὴ γ΄
Ἦχος πλ.α΄.
Ὁ Εἰρμός.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον νῦν σταύρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν ξύλῳ Σωτὴρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πηγὰς ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ετύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἄμνός, φλιὰς σφραγίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου αἵματι Δέσποτα· ὅθεν φόβῳ σε δοξάζομεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἀγνή, θανῶν ἐν ξύλῳ ἀναδέδεικται, ὁ σὸς Υἱὸς τε καὶ Κύριος, δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ γ'

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος πλ.α'.

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ κόσμου τὸ προσφύγιον σὺ εἶ
Πανάχραντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων, ἐκ
διανοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτροῦται τῶν
δεινῶν· διό με προσδραμόντα, ἐν τῇ σῇ σκέπῃ
ἀπολύτρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη τῶν γηγενῶν ἀπάντων ἀντίληψις, σὺ
ἀντιλαβοῦ μου ἰλέω ὄμματι, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθή, καὶ φρούρησον τῇ θείᾳ,
ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἔχεις γὰρ ἰσχὺν
ἀνυπέρβλητον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δυνάμει τῇ σῇ χειρός με τοῦ πολεμήτορος,
καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπασον,
Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή· μή με ἰσχύσας
λάβῃ, καὶ καταπίῃ, καὶ πρὸς ὄλεθρον, ἄξι
αἰωνίου κολάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσπίπτων
κραυγάζω σοι, Θεοτόκε. Σὺ μοι γενοῦ βοήθεια,
Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ἐν ᾧρᾳ τοῦ
θανάτου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι, μέλλω τὰς
εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

*Ὡδὴ γ'
Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα*

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν
Ἐνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν
σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν. Ὁλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον
ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή· ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν
εἰδώλων κατέλιπες.

Δόξα...

Υμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ
ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα,
καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Στῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν
ἀγνή Δέσποινα, παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν,
τὸν Χριστὸν ἢ κυήσασα.

*Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμὸς . Ἦχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα*

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος λϝ Γα

Α ^Γ ^Ν ^Ω
ει το στε ρε ω μα των προσ τρε
χο ον των σοι Κυ ρι ε ^Γ σου ει το φως των
ε σκο ο τι σμε νων και υ μνει σε το πνευ μα
μου ου ου ου ^Γ

Κάθισμα Ἦχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Τὸ αἷμά σου Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ, ἀντάμειψιν δὲ εἵληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἄφθαρτον, καὶ ἱαμάτων τήν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθέने, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, ἀεὶ σε δοξάζουσιν.

ᾠδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ἦχος λδ Νη —² Γα

Ἀ τὴν δε ε ε η η σιν^λ εκ^π χε^ν ω προς
 Κυ ριον^λ και αυ τω α παγ γε λω ω μου τας
 θλι ψεις^γ ο τι κα κων η ψυ χη μου ε
 πλη σθη^λ και η ζω η μου τω Α δη προ σηγ
 γι σε^ρ και δε ο μαι ως Ι ω νας^Δ Εκ φθο ρας
 ο Θε ος με α να γα γε ε ε ε^ρ

Κοντάκιον
Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς

Φωτοειδὴς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα
πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν
κατέπαυσας Χριστῖνα σεμνή· ὅθεν σου τὴν
ἐνδοξον, ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει
προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ
ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἱάμα θεῖον, ψυχῆς τε
καὶ σώματος.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίχοι

Τὴν Χριστίναν ἦνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.
Εἰκάδι βλῆτο τετάρτῃ Χριστῖνα ὀξέσι
πέλταις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες
Καπίτων, Ὑμέναιος καὶ Ἑρμογένης ξίφει
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λ' α' Νη —² Γα

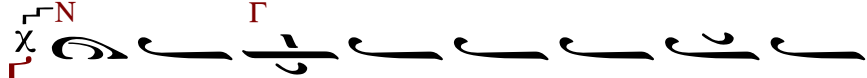
^Γ **Α**ἰ νοῦ ου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νοῦ μεν τον Κυ ριον
^Γ **Ε** πτα πλα σι ως κα μι νον ^Ν των Χαλ
 δαι αι ων ο τυ ραν νος ^Γ τοις θε ο σε βε
 σιν εμ μα νως ε ξε καυ σε ^Ν δυ να μει δε κρειτ το

νι ^Ππε ^Γρι ^Πσω θεν ^Γτας του ου τους ι ^Πδων ^Γτω
Δη ^Γμι ^Γουρ ^Γγω και ^ΓΛυ ^Γτρω ^Γτη ^Γα ^Γνε ^Γβο ^Γα
οι ^ΝΠαι ^Δδες ^Δευ ^Δλο ^Δγει ^Δτε ^ΔΙ ^Δε ^Δρεις ^Δα ^Δνυ ^Δμνει
τε ^Γλα ^Γος ^Γυ ^Γπε ^Γρυ ^Γψου ^Γου ^Γτε ^Γεις ^Γπαν ^Γτας
τους ^Γαι ^Γω ^Γω ^Γνα ^Γα ^Γα ^Γας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμιωτέρα. Ἦχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ἦχος λ᾿ ἁ Νη —² Γα

Στίχος: α' ^χ^Γ^Ν

 Με γα λυ νει η ψυ χη μου

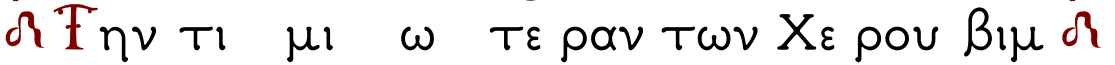
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

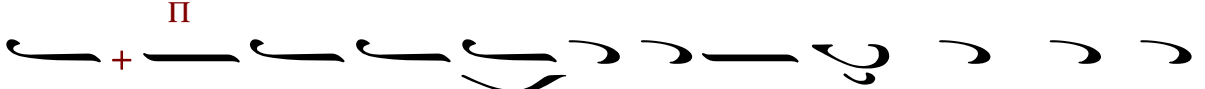

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου

^Π
 ^Γ ^Γ
την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

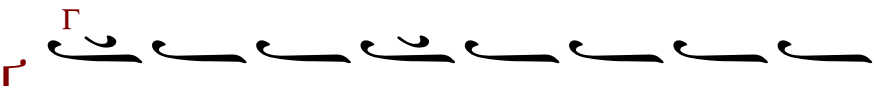
ρα φιμ την α δι α φθο ρως ^Δ Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγα λυ νο μεν

Στίχος β'

 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πεινωσιν της δουλης αυτου ρι δου
γαρ απο του νυν χ μακαρι ουσι με πα
σαι αι γενεαι

Ἦν τιμιωτέραν τῶν Χερῶν βίμ
 και ἐδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε
 ραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λο
 γον τέκουσάν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε
 μεγαλυνόμεν

Σπῆχος γ' ^χ
 α 0 τι ε ποι η σε μοι με

 γα λει α ο δυ να τος και α γι ον

 το ο νο μα αυ του ^N ^Γ
 το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

Ἦν τιμιωτέραν τῶν Χερυβιμ
 καὶ ἐδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε
 ραφίμ, τὴν ἀδιὰ φθορῶς Θεὸν Λο
 γόν τεκυσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε
 μεγαλυνομένην.

Σπίχος ε' ^N_Γ α θει λε δυ να στας α πο
θρο νων και υ ψω σε τα πει νους ^N_Γ πει νων τας
ε νε πλη σεν α γα θων ^N_Δ και πλου τουν
τας ε ζα πε στει λε κεν ους

την τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξωτεραν ασυγκριτως των Σε

ρα φιμ^Γ την^Π α δι α φθ^Δο ρως⁹ Θε^Γ ον Λο
 γον τε κουσαν^Γ την^Δ ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυνομεν^Γ
 Σπ^Γίχος στ^Γ Άν^Γ τε λα βε το Ισ^Γ ρα ηλ
 παι^Γδος αυ του μνησθη^Γ ναι ε λε ους^Ν κα
 θως^Γ ε λα λη σε προς τους πα τε ρας ημων
 τω^Γ Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
 του ε ως αι ω νος
 την^Γ Τι μι ω τε εραν των Χε ρου βιμ^Ν
 και εν δο ζο τε εραν α συγ κρι τως των Σε
 ρα φιμ^Γ την^Γ α δι α φθ³ο ρως Θε^Γ ον Λο

γον τε κουσαν⁴ την οντως Θε ο το κον σε
μεγαλυνομεν⁴

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμός

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις
χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἦχος λπδ Γα

Κυ ρι ι ως Θε ο το κον σε ο μο
λο γου ου μεν οι δι α σου σε σω σμε νοι
Παρ θε ε νε Α γνη συν Α σω μα τοις χο
ρει αις σε μεγαλυ νο ον τες

Ἦχος λπδ Α ξι ον ε στιν ως α λη

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ9
και μη τε ρα του Θε ου ημων ^Γ1 την τι μι
ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ1 και εν δο ζο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Γ1 την
α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Γ1
την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο με ε ^χ3
ε εν ^Γ1

Ἐξαποστειλάριον

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ

Ὡς εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότης σε σκεῦος, Χριστῖνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ τε δαψιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

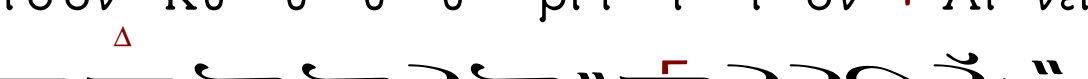
Θεοτοκίον

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διὸ σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

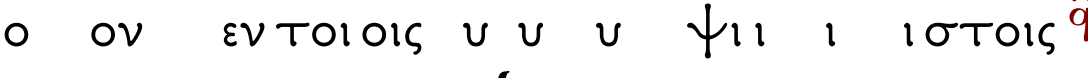
Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος ^Λ Πά

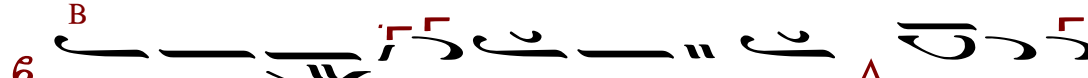

 Λε ^Πα α α σα πνο η αι νε σα α τω

 ω τοον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ^ΠΑι νει

 τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα

 νω ω ων ^ΔΑι νει ει ει τε α α αυ το

 ο ο ον εντοιοις υ υ υ ψι ι ι ιστοις ^Π

 Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνοος τω Θε ε ω

 ω

^ΒΑι νει ει ει ει τε α αυ τον ^Δπα α αν

 τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του ^Παι

 νει ει ει ει τε αυ τον ^Δπασαι αι δυ να

α α μεις α α αυ του Σοι πρε ε ε ε πει
 υ υ μνοος τω Θε ε ω ω

Ὑψιχ. ^Μ ⁶ ^λ **Α**ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του ⁶ ^λ αι νει τε αυ τον ⁶ ^λ **Κ**α τα
 το πληθος της με γα λω συ νησ αυ του ⁶ ^λ

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν
εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς
γενομένην, ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν
πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν,
τὸν δόλιον κατεπάτησαν, ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου
ἐλθεῖν, εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον,
πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^B ^N ^M ^Δ
⁶ ⁶
^κ ^κ
 Δοξα σομε εν σου Χρι στε την πολ λην
 ευ σπλαγ χνι αν ^Δ ⁺
 και την α γα θο τη τα την

εις ημας γε νομενην ⁶λ οτι και
 γυναιαι κες κατηργησαν την πλαανην
 της ειδωλομα νιας ^Δδυναμει του Σταυ
 ρου ου σου φι λαν θρωπε ⁶λ τυραννον ουκ ε
 πτοη θησαν ⁶λ τον δολιον κατεπατησαν ⁶λ
 ι ισχυσαν δε οπισω σου ελθειν ⁶λ εις
 οσμην μυρου σου εδραμον πρεσβευου
 σαι υπερ των ψυχων ημων ⁶λ
^χ⁶λ ^ΜΑι νει τε αυτον εν ηχωσαλπιγ
 γος ^χ⁶λ αι νει τε αυτον εν ψαλτηρι ω
 και κιθαρα ⁶λ

Ὁ λβον λιποῦσα πατρικόν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσαι εἰλικρινῶς, δόξαν εὖρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον, καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύραννον· ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες, ἔλεγον· Πέπτωκεν ὁ ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς, στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς, καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ λβον λι που σα πα τρι κον Χρι
στον δε πο θου σα ει λι κρι νως δο ξαν ευ ρα το
η Μαρ τυς και πλου ου τον ου ρα νιον και τη
παν τευ χι α πε ρι πε φρα γμε ε νη της χα
ρι τος τω ο πλω του Σταυ ρου κα τε
πα τη σε τον τυ ραν νον ο θεν Α γ γε λοι

τυράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης
κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

⁶λ̣ **Ε** θαν μα τουρ γη σε Χρι στε του Σταυ
 ρου ου σου η δυ να μις ⁶λ̣ ο τι και Χρι στι ι
 να η μαρ τυς **Δ** α θλη τι κον αγω να η
 γω νι σα το ⁶λ̣ ο θεν το α σθε νες της φυ
 σε ως α πορ ρι ψα με νη **Δ** γεν ναι ως αν τε
 στη κα τα α των τυ ραν νων ⁶λ̣ δι ο και
 τα βρα βει α της νι ι κης κο μι σα με νη
Δ πρε σβευ ει ⁺ υ περ των ψυ χων η μων ⁶λ̣
^{Π Β}
⁶λ̣ **Α** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
 χοις ⁶λ̣ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα

λα γμου ⁶λ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
Κυ ριον ⁶λ

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταίον, Χριστῖνα
Μάρτυς κατέχουσα χερσί, τὴν πίστιν ὡς
θώρακα, ἐλπίδα θυρεόν, ἀγάπην τόξον, τῶν
τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως, τῶν
δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως,
τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν Χριστῷ,
ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

⁶λ **Σ**ταυ ρον ως ο πλον κρα ται ον Χρι στι
να Μαρ τυς κα τε χου σα χερ σι ⁶λ την πι στιν
ως θω ω ρα α κα ^π9 ελ πι δα θυ ρε ον ⁶λ α
γα πην το ξον ^π9 των τυ ραν νων τας τι μω ρι
ας ⁺ ε νι κη σας αν δρει ως ⁶λ των δαι μο νων τας

πα νουρ γι ι ας ^Δ κα τηρ γη σας εν Θε ως ⁶
την κε φα λην δε τμη θει σα ^π χο ρευ εις εν Χρι
στω α δι α λει ει πτως πρε σβευ ου σα υ
πε ερ των ψυχων ημων ⁶

Ἰχθὺς τοῦ πῦρ Πα

[illegible]

καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Τῇ παρθενικῇ σου θελχεῖς ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἡρμόσατο, συναφείᾳ ἀκηράτῳ. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν, ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστῶνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Π
π̣ḡ Ἡ παρ θε νι κη σου θελ χθεις ω ραι αι
ο ο ο τη η η η τι **χ̣ḡ** ο Βα σι λευς
τη ης δο ο̣ ζης Χρι ι ι στος **χ̣ḡ** ως α μω

μη τον σε νυμ φην ε αυ τω ηρ μο ο ο ο
 σα α α α το ^Δ σου να φει α α α κη
 ρα α α α τω ^π εν γαρ τω θε λη μα τι
 α αυ του ^χ πα ρα σχο με νος τω κα καλ λει
 σου ου δυ υ υ να α α α μιν ^χ κατ εχ θρων
 τε ε και πα α θων α α ητ τη η τον ε ε ε
 ε δει ει ει ει ζεν ^π εγ καρ τε ρη σα σαν δε
 αι κι ι ι ι αις πι ι κραις ^Δ και αι βα α σα α
 νοις δρι ι μυ τα α α αις ^π δι πλω ω στε
 φει δι σ σως σε ε κα τε ε ε ε στε ε ε ε
 ψε ^Δ και πα ρε στη η σεν εκ δε ζι ι ων α

αυ του ου ως βασιλισσα αν πε ποι οι κιλ
με ε ε νην ^πα αυτο ον δυ υ σωπηησον
^χΠαρ θε νο μα α αρ τυς Χρι στω ω ω νυ
υ υ υ με ^χτοις υ μνη ταις σου δο θη ναι αι
σω τη ρι α αν και ζω ω ην ^χκαι με γα
ε ε ε ε λε ε ο ο ο ος ^Δ

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Coί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Cὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. α΄

Ἦχος λη Πα — — — — —

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου, νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν, κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλόανθρωπε.

^κ
^κ
^κ **Κ**υ ρι ε ε πι Μω υ σε ως πο τε ε
 του Προ φη η του μο νος ο τυ πος του σταυ
 ρου σου δει κνυ με νος ε νι κα τους εχ θρους
 σου ^κ νυν δε αυ τον τον σταυ ρο ον σου κα τε
 χον τες βο η θει αν αι του μεν ^κ κρα τυ νον
 την Εκ κλη σι αν σου και δω ρη σαι τοις βα σι

λε ευ σιν η μων ^{γ'}ως Κων σταν τι νω το τρο παι
 ον ^{γ'}δι α πλη η θος ε λε ε ους Φι λαν
 θρωω πε ^χ

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ο Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἰδοῦ κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἤνοιξεν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε, Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

^χ
^{γ'} **Ο** Σταυ ρος σου Χρι στε και του Α αδου
 κα τηρ γη σε το κρα α τος ^{γ'}και το γε νος δι ε

ε σω σε των αν θρω πων ^χ₉ και εκ φο ρας τον
 κο ο σμον ρυ σα με νος τω Λη στη τον Πα ρα
 δει σον η νοι ξε ^χ₉ ον προ σκυ νουν τες δο ζα ζο
 με εν σε Σω τη ρε λε η σον η μα ας ^χ₉

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^χ₉ **Ε**υ λο γη με νος ο στρα τος του Βα σι

λε ε ε ως των ουρανων ^χ₉ ει γαρ και γη
γε νεις υπηρχον οι Αθλοφοοροι ^{γ'}_η αλλα Αγ
γε λι κην αξιαν εεσπευδον φθασαι ^χ₉ των
σωματων καταφρονησαντες και δι α των
παθηματων ^{γ'}_η της των Ασωματων αξιω
θεντες τιμης ^χ₉ ευχαις αυτων Κυριε κα τα
πεμψον ημιν το μεγα σου εελεος ^χ₉

Δοξασπικὸν Ἦχος α'

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

Χ^π ^πε ε ε ^πΔο ο ο ζα Πα τρι ι και αι αι
Υι υι ω ω ^πκαι Α α γι ι ι ω ω Πνε ε
ε ε ευ μαα α α τι ^π
^πΜε τα των α νω ταγμα α α των συ νη
ριθ μη η θη ης ε ε εν δο ο ο ο ξε ^π
κο σμο ον λι ι που ου σα και τον Χρι στον πο θη
σα α σα ^πΧρι στι να α πα νε ε ε ευ φη η η
η με ^παι του σα η μιν το με ε γα ε ε ε ε
λε ε ε ε ος ^π

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἦχος Δ'

Ἡ α μνας σου ἰ η σου κρα ζει με
 γα λη τη φωνη σε νυμ φι ε μου πο θω
 και σε ζη του σα α θλω και συ σταυ ρουμαι
 και συν θα πτομαι τω βα πτι σμω ω σου
 και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω συν
 σοι και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη σω εν
 σοι αλλως θυ σι αν α μω μον προσ δε ε
 χου την με τα πο θου τυ θει σαν σοι αυ
 της πρε σβει αις ως ε λε η μων σω σον
 τας ψυ χας η μω ω ν

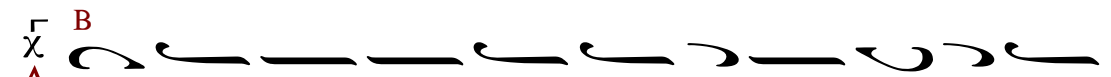
Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος ^ϥΔι

^ϥΔ ^B
Σε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ν τες ⁶
συ ει το Ο ρος εξ ου αρ

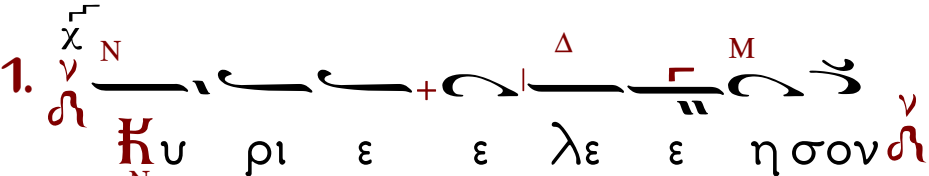
ρη τως ε τμη θη λι ι θος και πυ λας του Α

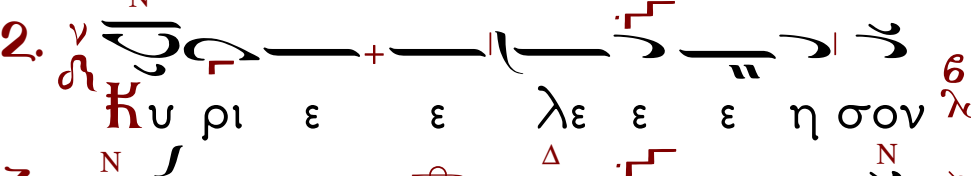
δου συ νε τρι ψε ⁷
ε εν ^Δ

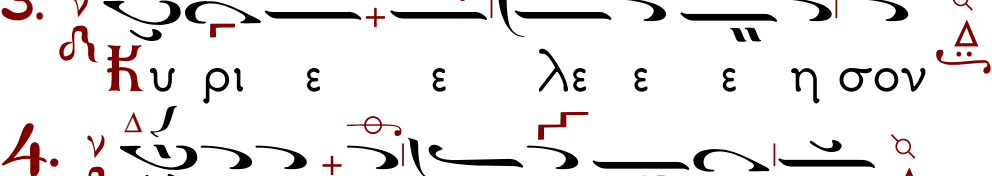
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

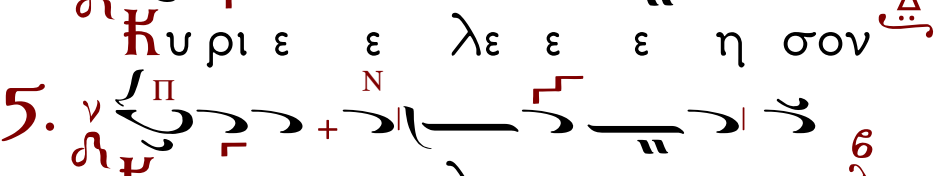
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

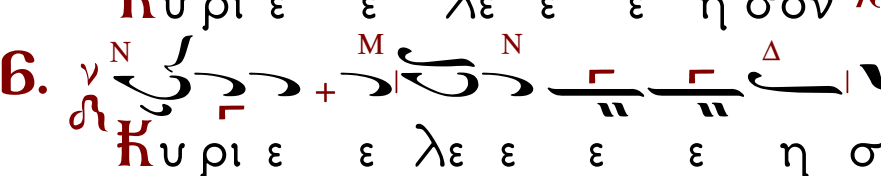
Ἦχος πλ. Νη

1.

Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.

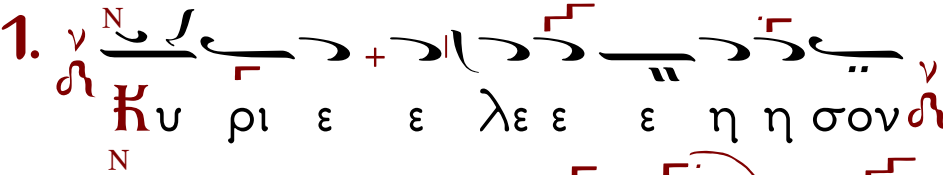
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.

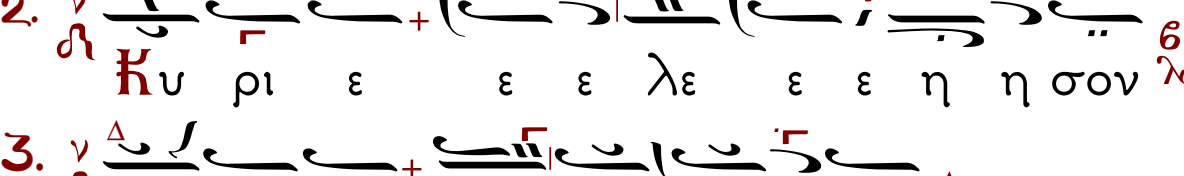
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.

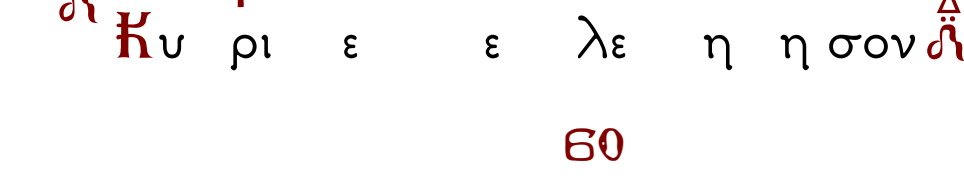
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.

Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

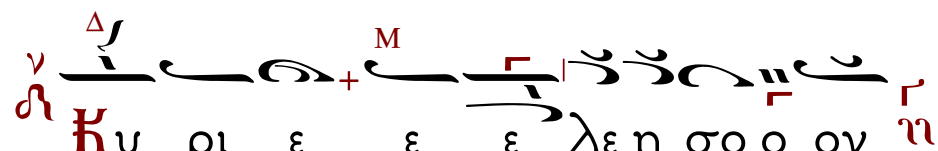
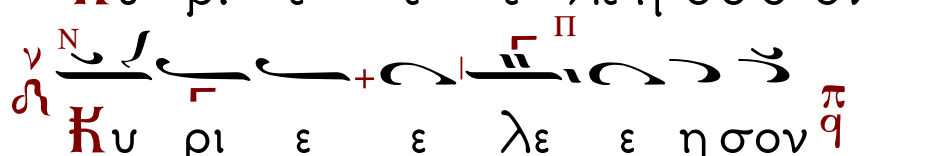
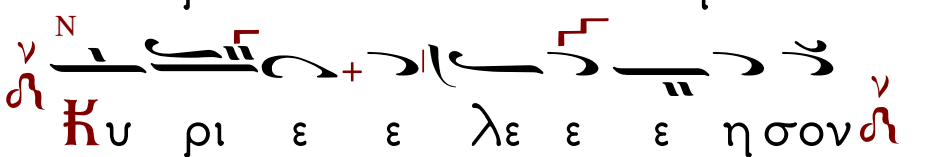
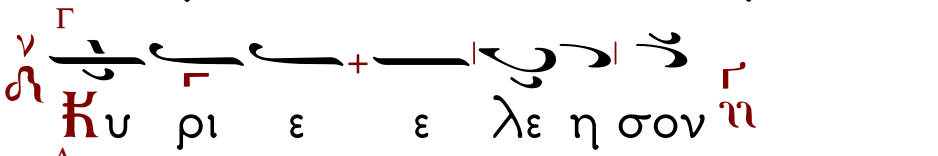
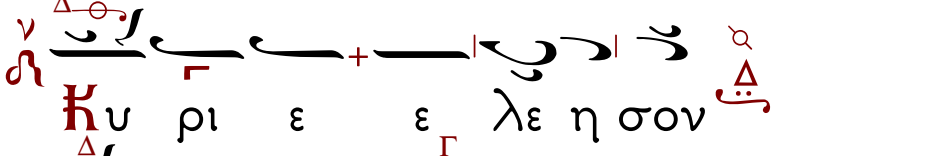
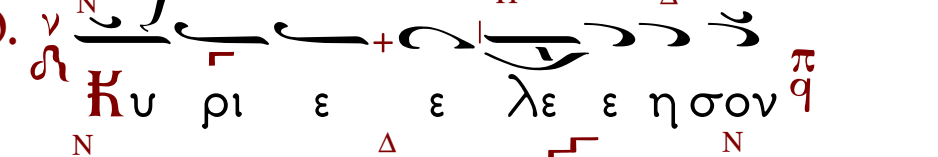
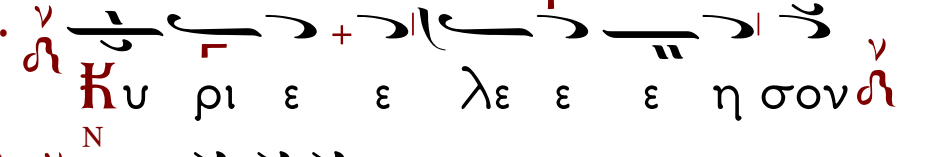
ΕΤΕΡΑ

1.

Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.

Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.

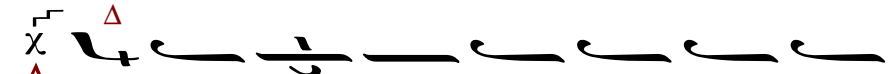
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

 Ἄ μη ην

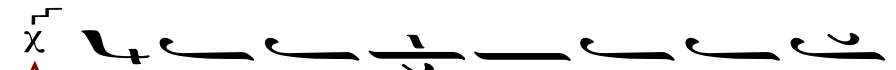
Στίχ. α'
 Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

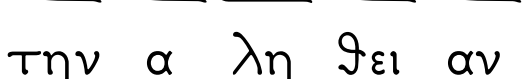
 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

 νο μα τι σου Υ ψιστε

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η μας

Στίχ. β'
 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 το ε λε ος σου και την α λη θει αν

 σου κα τα νυ κτα

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. γ'   0 τι ευφρανas με Κυ ρι

    και εν τοις

μαι

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ'   0 τι ευθυς Κυ ρι ος ο

    και ουκ εστιν α δι κι

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου ^{ζ'}Σωτερ σωσον η μα ^χα ^αας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος ^ΘΔι

^Δμη ην

Στίχ. α' ^χΟ Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

^χΠρε σβει αις των α γι ων σου ^Βσωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β'

οι ου με νην η τις ου σα λευ ξη σε

ταί

Δ B Δ
 Πρε σβει αις των α γι ων σου

μας Κυ ρι ε

Στίχ. γ'

Θαυ μα στοι οι με τε ω

 ρι σμοι της θα λασσης θαυμα στος εν υ

ψη λoις o Kυ ρι oς

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυ ρι ε

Στίχ. δ' ^Γ ^Δ
⁶ ⁶ Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

^Δ ^Β
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η

μας Κυ ρι ε ⁶

^Δ ^Δ
^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ
^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^Μ
^Δ ⁺ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δ'

Στιχ. α΄ Δευ τε α γα λ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι
α λ λη λου ι α

Στιχ. β΄ Προ φ θ α σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γ η σει και εν ψα λ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι αλ λη

 λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προσκυ νη σω μεν και προσπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψα λ λον τας
Σοι α λ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἦχος Δι

Η α μνας σου Ι η σου κρα ζει με
 γα λη τη φωνη σε νυμ φι ε μου πο θω
 και σε ζη του σα α θλω και συ σταυ ρουμαι
 και συν θα πτομαι τω βα πτι σμω ω σου
 και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω συν
 σοι και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη σω εν
 σοι αλλως θυ σι αν α μω μον προσ δε ε
 χου την με τα πο θου τυ θει σαν σοι αυ
 της πρε σβει αις ως ε λε η μων σω σον
 τας ψυ χας η μω ω ν

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ΄

Ὁ υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

γῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμ
μαχίαν ἐχοι ἐν τῇ σην ὁ πλὸν εἰ
ρηγνῆς ἀηττητὸν τροὸ παῖο
 ὁ ὄν

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ζ΄ ΕΒΔΟΜΑΙΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **7:35-40;8:1-7**

Ἀδελφοί, , πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον
λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς
τὸ εὖσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ
ἀπερισπάστως. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν
παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ἧ ὑπέρακμος, καὶ
οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ
ἀμαρτάνει· γαμείτωσαν. Ὃς δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ
καρδίᾳ ἐδραῖος, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ
ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο
κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ
παρθένον, καλῶς ποιεῖ· ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων
καλῶς ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ.
Γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς·
ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει
γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. Μακαριωτέρα δὲ
ἐστὶν ἐὰν οὕτω μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην,

δοκῶ δὲ καὶ γὰρ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν. Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντες γινῶσιν ἔχομεν. ἡ γινῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. Εἴ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἶδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος, εἰ μὴ εἷς. Καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῳ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ καὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί)· ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γινῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὕσα μολύνεται.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οιοι οιοι Κυ ρι ε Ἐτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α αμην

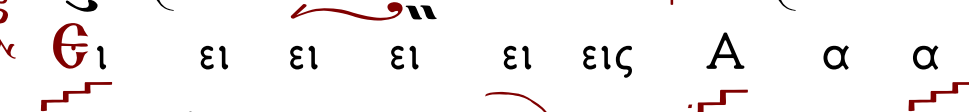
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

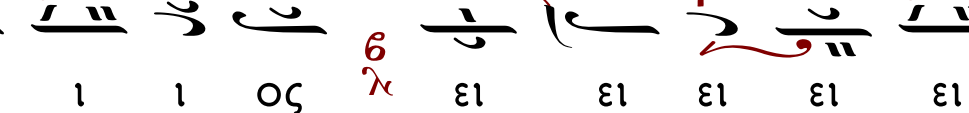
Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι εις Α γι ος **Α**ι ει εις Κυ υ ρι
 ι ι ος **Ι** η σους Χρι στος **Χ**ι εις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην **Α**

Ἰχθὺς ἡ τοῦ

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

Χ^πρι^πστε ε^πτο φ^πως το^π α^π λη^π θι^π νον^π το^π
 φω^π τι^π ζον^π και^π α^π γι^π α^π α^π α^π α^π α^π α^π ζο^π
 ον^π παν^π τα^π α^π αν^π θρω^π ω^π πον^π ερ^π χο^π ο^π ο^π ο^π με^π
 νον^π ει^π εις^π το^π ον^π κο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π
 σμον^π ση^π μει^π ω^π θη^π η^π τω^π ω^π ε^π εφ^π η^π η^π
 μα^π ας^π το^π φω^π ω^π ως^π του^π ου^π προ^π ο^π σω^π ω^π ω^π
 που^π ου^π ου^π σου^π ι^π να^π εν^π αυ^π τω^π ο^π ψω^π
 ω^π με^π ε^π θα^π φως^π το^π ο^π α^π προ^π ο^π ο^π ο^π
 ο^π σι^π ι^π τον^π και^π κα^π τε^π ευ^π θυ^π υ^π υ^π υ^π
 νο^π ον^π τα^π δι^π α^π βη^π η^π μα^π τα^π α^π η^π

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π ⁹ πρε
 σβει ει αις της πα να χραν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^π ^χ ⁹ και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ωων α μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δι̇ ΑΓΙΑ

ἤ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἰχθὺς λαὶ Πα

^Π ^Κ ^Δ
^π ^q **Ω** τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
^Π ^Δ ^Κ ^Δ
με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
^Δ ^Κ ^π ^q ^Δ ^Κ ^Δ
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
^Δ ^Μ ^Δ
λη η λου ου ου ι α
^Π ^Δ ^Κ ^Δ
^π ^q **Ο** θε ος βα σι λε ευσ η η μων προ
^Π ^Δ ^Κ ^Δ
αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
^Δ ^Κ ^Δ ^Μ ^Δ ^Κ ^Δ
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σωω τη ης γη
^Π ^Δ ^Κ ^Δ
η ης Α αλ λου λου ου ου Ι α
^Π ^Δ ^Κ ^Δ
^π ^q **Ε** κ ρ α τ αι ω σ ας εν τη δυ να

^K
 α μειει σου την θ α α λα α α ασσαν ^χ
^Δ
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
^Δ ^M
 ος ^χ A αλ λη λου ου ου ου ι α ^Δ
^K ^π
^χ Cυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^Δ ^Π
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα μου
 ου ους Η η η η θ α α αμ ^χ A α αλ λη
 λου ου ι ι α ^π
^π ^Δ ^K
^χ Cη ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
^Π
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^πχ ^πq A ααλ ληλουου ι ι α ^πq
 Π Κ Π
^πq C υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι
 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ Συ ε
 Π
 ποιοι η σαας α αυ τα α α A ααλ λη
 λουου ι ι α ^πq
 Κ ^πq Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι
 Μ Δ
 βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι
 Π
 λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν
 σου ου ου ^πχ ^πq A α α λη ουου ι ι α ^πq

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος

Ἑμετέρας καταγραφής.

Ἦχος π̣ᾠ Πα

Ἦχος π̣ᾠ Πα

ὦ τῇ ρι ἀν εἰ εἰρ γα ἀ ἀ ἀ σω ε ἐν
με ε ἐσωω τῇ ἡ ἡς γῆς Χριστε ε ἐ ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α ἀ ἀλ
λη ἡ ἡ λου ου ι ι ι α α α
Ο Θε ος βα σι λε ευσ ἡ ἡ μων
προ αι ω ω ω νων εἰρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ἀν ἐν με ε ἐ σωω τῇ ἡς γῆ ἡ ἡς
Α ἀ ἀλ λη ἡ ἡ λου ου ι ι ι α
α α α

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α
ου ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α
Α να στα ο ο Θε ε ε ος
πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνευμα επουραανιον ευρομεν
πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνοῦντες αὐτὴν γὰρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσε ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

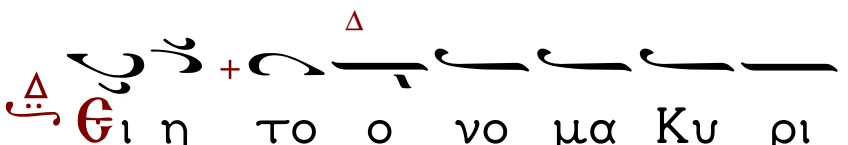
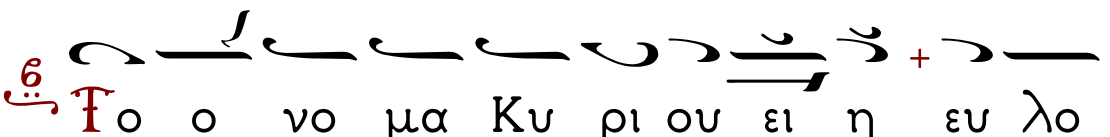
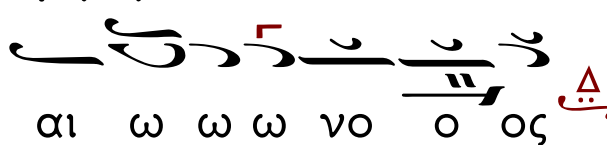
Ἦχος Δι Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
φεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
ωνων

Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

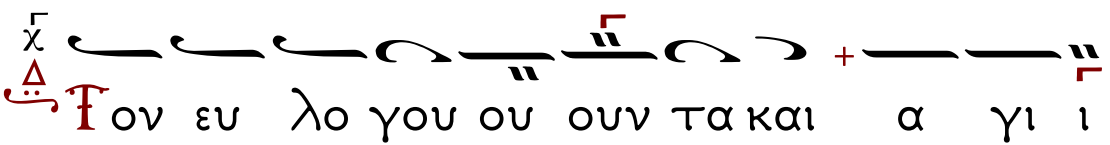
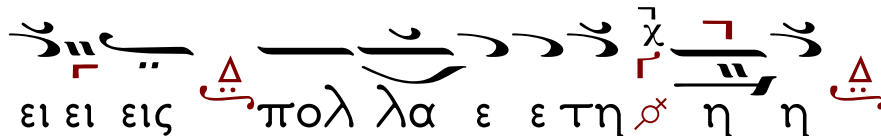
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M ^Δ
 Ἀ μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ^B
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ως του αι ω νος
 ⁶
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 ^{ζ'}
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 ^Δ
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 ^Δ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 ^Δ
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ^Δ
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

Λε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^z ^{z3}
 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων ^{z'} α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα ^z Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε ^{z'} σω ζε πο ο λιν και λα ον ^{z'} των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^z των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη ^z η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

 ω ω ων ^z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.